

Bu kitabın geçtiđi kasabada
her Őey mmkn.
Kediler konuŐur,
yldzlar yizer,
kuŐlar okula gider...

ÇOK ÇOK UZAKTAN GELEN TEKNE

Evvel zaman içinde,
kalbur saman içindeymiş...
Bu masalı okuyanların yüzü gülmüş.
Leylaların oturduğu evin kocaman
bir arka bahçesi varmış.
Ön tarafındaki birkaç basamak merdiven
Mucize Sokağı'na iniyormuş.
Leyla, merdivenlerin yan tarafında oturup
denizi, iskeleyi, martıları, tekneleri,
balıkçıları, geleni, gideni izlemeyi
pek severmiş.

Leyla, uçsuz bucaksız denizin çok ötesini
merak ediyormuş.
Çok çok ötesini... Daha da ötesini...

Uzaktaki yeşilimsi gemiye bakarken hayaller kurmuş Leyla. “Belki de kaptan olurum bir gün, ülkeleri gezerim hep” diye düşünmüş. “Acaba kızlardan kaptan olur mu?” diye merak etmiş.

O sırada, iskeleye bir tekne yanaşmış. Tekne sağa, sola, öne, arkaya sallanmış. Düşmemek için herkes birbirine tutunmuş. Teknenin üstünde dönüp duran martıların sevinçli çığlıklarını duymuş Leyla. Gülümsemiş.

Tekneden telaşla inen kadınları, erkekleri,
çocukları, gençleri, bebekleri görmüş Leyla.
Boncuk boncuk gözleriyle, merakla izlemiş.
Bu yabancı insanlar nereden, niçin gelmişlermiş?

Onlar
denizin
çok ötesini
biliyorlarmış.

Çok çok ötesini...

Çok çok çok ötesini...

Daha da ötesini...

LEYA DA KİM?

Tekneden inenler kıyıda toplaşmış. Leyla onların başka bir dilde konuştuklarını duymuş. Tanıdık bir sesin, “Merhaba Leyla, geç oldu, girsene içeri. Annen işten gelmedi mi daha?” demesiyle zamanın farkına varmış.

Mucize Sokağı sakinlerinden komşu Emine Teyze, her zaman, çevresindekilere akıl öğretirmiş. Leyla bundan pek hoşlanmazmış. “Annem birazdan gelir Emine Teyze” demiş Leyla. Eve girmek için bahçeye doğru ilerlemiş.